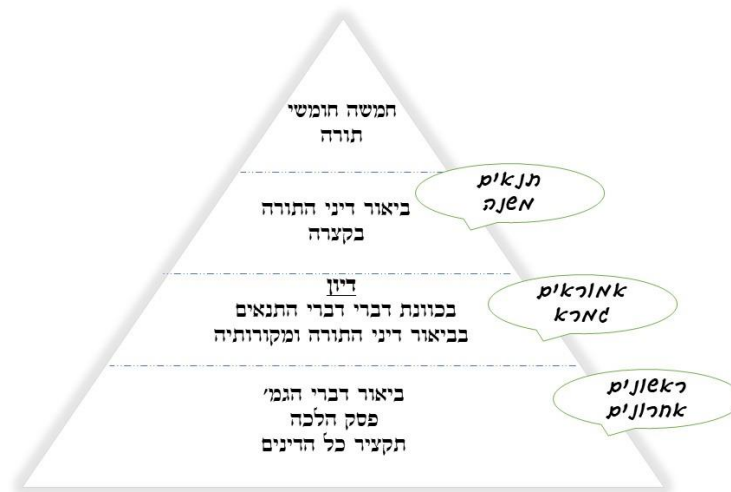


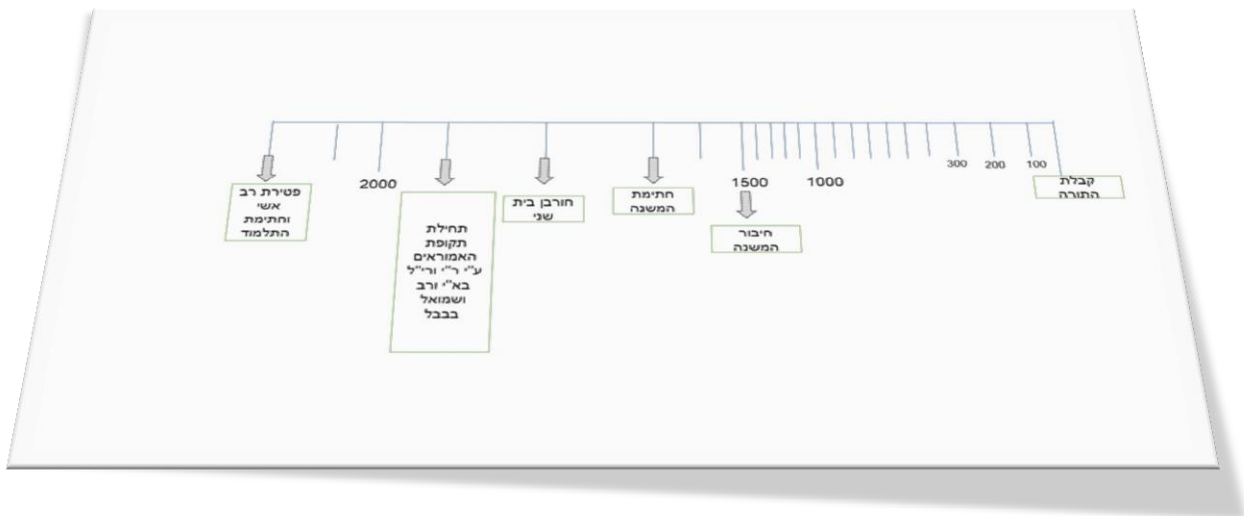
זמן	מטרה	גוף השיעור	פעילות/ אמצעי עזר
פתיחה ללימוד גמרא	לתת תלמידים רקע היסטורי מקבלת התורה ועד חתימת הגמרא כדי לחבר אותם לחומר שילמד	<p>א) כשמשה עלה למרום ולמד במשך ארבעים וארבעים לילה את התורה עם כלליה ודקדוקיה, בסוף הארבעים יום הקב"ה מסר לו את התורה בשני חלקים הא' התורה שבכתב שהיא החמישה חומשי תורה והב' התורה שבע"פ ואלו הם השישה סדרי משנה</p> <p>ב) <u>הצורך בתורה שבעל פה</u> משום שאין באפשרותנו להסיק מהתורה שבכתב את פרטי המצוות, למשל מה שהצטוונו לענין שבת לא תעשה מלאכה", על איזה מלאכה התורה דיברה? ולכן היה צריך את התורה שבע"פ שחז"ל למדו ברמזים, בלימודים או שידעו זאת במסורת מהלכה למשה מסיני, ולכן היה צריך לפרש את התורה שבכתב ודווקא ע" התורה שבע"פ ובוודאי שלא ע" בני אדם שהרי כמספר בני האדם כך דעותיהם ואם כך היה התורה הייתה מתפצלת להרבה תורות וכל איש היה מפרש את התורה כפי נטיית ליבו, אלא שהתורה שהתחלקה לשניים- התורה שבכתב והתורה שבע"פ נמסרה מדור לדור ממשה שקיבל בהר סיני</p> <p>ג) <u>הטעם שהיה אסור לכתוב את התורה שבעל פה</u>: משום שהיה צורך ללימוד דווקא מפי הרב בכדי שלא יטעו בלימוד התורה ובפרשנותה וכן מחמת צורך הזמן נצרכו חז"ל להוסיף דרשות במשך הדורות שיתאימו לאותם הדורות ] ובכדי להוציא מליבם של הצדוקים שאמרו שהתורה היא מאוד בסיסית ושייכת לפעם]</p> <p>ד) סופו של דבר כתבו את התורה שבע"פ כי בעקבות הצרות והגלויות שעברו על בני", התורה התמעטה והתחילה להישכח, על כן החליט רבי יהודה הנשיא אשר נקרא רבינו הגדול (הסיבה לכינוי זה הוא משום שהיהודים באותו הדור כינוי אתו כך מחמת גדולתו ושהיה מקורב למלכות)</p> <p>ה) <u>הסיבה שהמשנה נקראה משנה א. מלשון שינון ב.</u> מלשון משנה למלך לתורה שבכתב</p> <p><b>התלמוד בבלי</b></p> <p>ו) הפירוש המילה "אמורא" היא תרגומן/ פרשן, תפקיד האמוראים היה ללמד ולהבין את המשניות, לחקור את טעמיהם ומקורותיהם בתורה וליישב סתירות עד שמגיעים להסקת ההלכה, האמוראים אינם חולקים על תנאים מלבד מקרים בודדים</p> <p>ז) היו שני מרכזי תורה בתקופת הגמרא הא' בבבל והשני בארץ ישראל, לאמוראים שבא"י היה את התואר רבי אבל האמוראים של בבל קיבלו את התואר רב ] האמוראים שלא הקדימו לשמם את התואר "רב" הוא משום שהיה מדובר באדם מכובד ותואר זה היה מוריד מגדולתו]. גדול הדור של א"י היה ר' יוחנן שפעל בטבריא והניח את היסודות לתלמוד הירושלמי, גדולי הדור של בבל היו רב ושמואל.</p> <p>האמוראים בבבל פעלו במשך שלוש מאות שנה בכמה מרכזי תורה בבבל והמוכרים שבהם הם סורא, נהרדעא, ופומפדית, בא"י באותה התקופה שלטו הרומאים ולא אפשרו ללימוד התורה ולישיבות לתפקד כסדרם ולכן תלמוד הירושלמי נכתב בשפת הארמית המקומית וכן לא נכתב באופן מקיף, לעומת זאת התלמוד בבלי נכתב</p>	<p>לוח מספר 1</p> <p>לוח מספר 2</p>

	<p>בצורה משוכללת מפני שבאותה התקופה שלטו בא"י הפרסיים שהיו שלטון נוח ונתנו ליהודים ללמוד תורה. (ח) <u>חתימת התלמוד</u>: רב אשי היה גדול הדור בתקופה האחרונה של האמוראים והיה עשיר מופלג ומקורב לשלטון הפרסיים, כשראה רב אשי שהדורות הולכים ויורדים ולא יוכלו לברר את ההלכות על פי המשנה, במשך 30 שנה ביחד עם ידידו רבינא ביחד עם כל התלמידי החכמים של אותה התקופה ליקטו את כל הפירושים וההלכות מכל הישיבות באותה התקופה וכך נוצר התלמוד בבלי, במשך 30 שנה נוספת ערך וזיקק ר' אשי את התלמוד עד שהתלמוד נהפך למה שהיום אנו קוראים גמרא. <u>גמרא</u>: נקראת כך משום שפירושה בארמית לגמור וללמוד.</p>	
--	---	--

לוח מספר 1



לוח מספר 2



שאלות לגירוי התלמידים

1. מהי התורה שבעל פה

2. מה תפקידה של התורה שבעל פה? האם תפקידה להוסיף דינים חדשים או להסביר ולהרחיב את התורה שבכתב